

מת (ירושלים) 17488-08-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו סווי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 17488-08-25 מדינת ישראל נ' אבו סווי (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אוהד גורדון

המבקשת מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד
א' דראושה

נגד

המשיבים 1. מוחמד אבו סווי
2. קוסאי אבו סנינה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד א' חליחל
3. רשד אסקאפי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד א' נבון

החלטה (בעניין המשיבים 2 ו-3)

כפי שנקבע בהחלטה קודמת מהיום, בהתאם לבקשת ההגנה, תעסוק החלטה זו בשאלת הראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים 2 ו-3.

רקע

1. ביום 7.8.25 הוגש כתב אישום בעניינם של המשיבים בו מיוחסות להם עבירות של סחר בנשק בצוותא לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ונשיאת נשק בצוותא לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. למשיב 1, בעניינו ניתנה החלטה בנפרד על יסוד הסכמתו לראיות לכאורה, מיוחסות גם שתי עבירות של ניסיון סחר בנשק, לפי סעיף 11(ב) ו-25 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום נ.פ. 557-24 שימש כ"סוכן" מטעם משטרת ישראל ובינו לבין מועתסם פראח קיימת היכרות מוקדמת. במהלך החודשים אוגוסט וספטמבר 2024 ביצע מועתסם שתי עסקאות נשק עם הסוכן, יחד עם אחרים אותם הכיר לסוכן. בהמשך לכך, במהלך חודש ינואר 2025 יצר מועתסם קשר עם הסוכן והציע לו לרכוש אמצעי לחימה מהמשיב 1 כדי לקבל בעצמו רווחים מאותן עסקאות וכך נוצרה היכרות בין הסוכן לבין המשיב 1.

עמוד 1

במהלך חלקו הראשון של חודש ינואר 2025, ובתיווכו של מועתסם, הציע המשיב 1 למכור לסוכן אקדח בתמורה לסך של 38,000 ₪. ביום 15.1.25 וביום 16.1.25 נפגש המשיב 1 עם הסוכן לצורך ביצוע עסקת המכירה. הדבר לא יצא לפועל מפני שלא הגיע למקום מי שהיה אמור לספק למשיב 1 את האקדח.

ביום 2.7.25 בשעה 18:55 או סמוך לכך, יצר המשיב 1 קשר עם הסוכן ואמר לו שכעת הוא רציני, ושלח תמונות של אקדחים ומחירים וסרטון פורנוגרפי משולב בסרטון המתעד אקדח. המשיב 1 ביקש לפגוש בסוכן והם קבוע להיפגש למחרת.

ביום 3.7.25 יצר הסוכן קשר עם המשיב 1 והשניים קבעו להיפגש. בשעה 17:30 או בסמוך לה נפגשו הם מול ביתו של המשיב 1 בוואדי קדום בירושלים. הסוכן התעניין באקדח מסוג "גלוק" והמשיב 1 ציין כי הוא שייך לאדם מבית חנינא. הסוכן ביקש מהמשיב 1 ליצור קשר עם בעל האקדח ובשלב זה המשיב 1 התקשר למשיב 2 ושאל אותו למחירו של אקדח הגלוק. המשיב 2 נקב במחיר של 40,000 ₪. בהמשך לבקשת המשיב 1 הסכים להפחתה במחיר ל- 38,000 ₪.

ביום 6.7.25 יצר הסוכן קשר עם המשיב 1, הודיע כי איתר קונה עבור האקדח, וביקש לבצע את העסקה. המשיב 1 חזר אל הסוכן ומסר לו תשובה חיובית ואף הוסיף כי סגר עם חבריו מחיר של 35,000 ₪ עבור האקדח.

למחרת, ביום 7.7.25, בשעה 19:00 הגיע הסוכן לאזור אבו גוש לאסוף את המשיב 1. יחד עמו הגיע נוסע מזדמן שביקש להגיע לבית חנינא. במהלך הנסיעה התקשר המשיב 1 למשיב 2 שהפנה אותו למשיב 3. בהגיעם לבית חנינא ירד מהאוטו הנוסע המזדמן. המשיב 1 יצר קשר טלפוני עם המשיב 3 שמסר לו כי בתוך כעשר דקות יגיע אליהם אדם נוסף עם האקדח. לאחר שהמשיב 1 והסוכן המתווכים במקום כחצי שעה, התקשר המשיב 1 למשיב 3 פעם נוספת, וזה ביקש מהמשיב 1 להמתין. המשיב 3 הציע חלף האקדח, אקדח אחר מסוג גלוק שנמצא במחנה פליטים כפר עקב, אך הסוכן סירב. המשיב 3 הציע להם להמתין שעה או לדחות את העסקה ליום אחר, והם החליטו להמתין. בשלב זה יצר אדם אחר קשר עם המשיב 1 והכווין אותו ואת הסוכן להגיע לשטח אדמה בבית חנינא. שם, אדם שזהותו אינה ידועה הגיע אל הרכב והמשיב 1 ניגש אליו ונטל ממנו אקדח תוצרת "גלוק" 9 מ"מ אשר מסוגל לירות ובכוחו להמית, וכן מחסנית תואמת. המשיב 1 מסר את האקדח לסוכן. בשלב זה ניגש לרכבו של הסוכן קטין כבן 13 שזהותו אינה ידועה וביקש מהסוכן כסף תמורת האקדח והסוכן השיב לו כי יעביר את הכסף לאחר שיבדוק את האקדח ויספור את הכסף עם המשיב 1. השניים ספרו את הכסף ובסיום הספירה מסר הסוכן למשיב 1 סך של 35,000 ₪ תמורת האקדח.

המחלוקת

3. ההגנה חלקה על קיום ראיות לכאורה. ב"כ המשיב 2 הדגיש כי מרשו לא נכח במעמד עסקת הנשק ביום 7.7.25, לא העביר את הנשק לסוכן ולא קיבל מידיו את התמורה. נטען שלא די בדברי הסוכן לעניין שיחה שכנטען נוהלה בין המשיבים 1 ו-2 ביום 3.7.25, שכן המפגש ביום 3.7 לא תועד בניגוד לנהלי הפעלת הסוכן, ולא ברור כיצד ידע הסוכן שהמשיב 1 שוחח עם המשיב 2. אשר להתרחשות ביום 6.7.25 נטען שהטלפון של משיב 1 היה בהאזנת סתר מיום זה, וכי ההגנה לא קיבלה פירוט של האזנות הסתר בדגש על שעת תחילת ההאזנה. עוד נטען כי

השיחות במועד זה בין הסוכן למשיב 1 הוקלטו, ובתמלול השיחות לא נשמע שהסוכן מבקש מהמשיב 1 לשוחח עם המשיב 2. לגבי יום העסקה, יום 7.7.25, נטען שההתרחשות אמורה להיות מתועדת, ואין בה זכר לשיחה עם המשיב 2 למעט שיחה בה נשמע המשיב 1 אומר לאדם כלשהו "אנו בדרך" ולא ברור מה השיב לו בן שיחו.

עוד נטען שגם אם יוכח האמור בכתב האישום אין בכך עבירה, וכי אופן ביצוע העסקה אל מול אדם שזהותו לא ידועה מעיד על העדר קשר של המשיב 2. לגבי שיחות מיום 7.7.25 בין משיב 2 למשיב 1 נטען שהתרחשו רק לאחר ביצוע העסקה (20:59 ואילך, כשהעסקה הסתיימה סביב 20:30), והן לא תורמות לתביעה היות שדובר במכרים שהם שכנים וחברים לאורך זמן. נטען גם שהשיחות לא כוללות תוכן רלבנטי. לבסוף נטען כי לא כל השיחות שהוקלטו גם תומללו.

4. ב"כ המשיב 3 טען כי הסוכן ומפעיליו בדו ראיות להשלמת חוסרים בעדויות הסוכן. נטען שכתב האישום לא מגלה עבירה מעבר לקשירת קשר שכן אין ראיות שהאקדח שהובא בפועל הובא דרך משיב 3 ולא משיב 2. נטען שבפריקת טלפון המשיב 1 לא עלתה שיחת וועידה, בניגוד לטענות הסוכן בהודעתו לפיה המשיב 1 ביצע עמו ועם המשיב 3 שיחה כזו. לגבי אותה שיחה נטען כי צילום מסך שהציג הסוכן הוא "מפוברק", והדבר עולה מכך שאין כותרת עליונה בצילום המסך של השעה ולא מופיע תאריך. לגבי שיחה שנקלטה בעמדות האזנה שמספרה 107, לגביה נטען שהמשיב 1 שוחח עם הטלפון של המשיב 3, נטען כי תקציר השיחה הוצג בדרך של טבלה שאינה מספקת, ותמלול יתר השיחות המפלילות הועבר בדרך של מזכר. כשהוצג תמליל השיחה ובה השעה 17:06 נטען כי הסוכן והמשיב 1 נפגשו רק בשעה 18:00 כך שהשיחה מוקדמת ולא ניתן להבין ממנה דבר.

לצד זה טענה ההגנה שאיכון המשיב 3 בבית חנינא בזמן העסקה לא תורם שכן הסוכן לא טען שהמשיב 3 נכח בזמן המסירה. עוד נטען שיתר השיחות הולמות פטור עקב חרטה, וכי אין אמירה "שהאקדח יצא ממקום מסוים".

5. המאשימה, מנגד, עמדה על קיומן של ראיות לכאורה ופירטה את שלגישתה עולה כדי מסקנה. 12.

דין

6. בחנתי את חומר הראיות ואת טענות הצדדים. אני סבור שקיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיבים.

7. אין עוררין שהמשיבים 2 ו-3 לא ביצעו את האקט הפיזי של מסירת נשק לסוכן או קבלת כספים ממנו במעמד העסקה. המיוחס להם היא מעורבות מהותית במהלכים שהובילו לרקירתה של העסקה וכן להוצאתה לפועל.

8. שמותיהם של המשיבים ננקבו במפורש בהודעות הסוכן. בהודעה מיום 8.7.25 תיאר את המהלכים מול המשיב 1 שקדמו לעסקה, ובכלל זה כי במהלך שיחה עם האחרון על רכישת האקדח "אמרתי לו שאני רוצה לשמוע בקול שלי שהאקדח מוכן אצל הבנאדם והוא חייג מהטלפון שלו לבנאדם שהוא קרא לו בטלפון שלו קוסאי אבו סנינא והוא ענה לו והוא שם אותו

על רמקול שאני אשמע ואמר לו שהבנאדם איתו ושירד במחיר ל35000 ₪ וקוסאי הסכים ואמר לו שהוא ידבר עם הבחור שלו ויסגור את המחיר [...] ואחרי כמה דקות חזר לאבו סווי ואמר לו שהאקדח מוכן בבית חנינא ושהבחור ירד ל35000 ₪ מחיר אחרון ושאל מתי אנחנו באים לקנות [...] "(עמ' 1 להודעה).

בהודעה מיום 4.8.25 מסר הסוכן דברים מקבילים (הגם שיצוין שטען כי המשיב 2 הסכים למחיר מופחת של 38 אלף ₪ ורק בהמשך סוכם הסכום 35 אלף ₪). גם הפעם סיפר על השיחה ברמקול ששמע. הוא מסר כי שאל את המשיב 1 לשמו של הבחור עמו דיבר, ונענה שמדובר ב"קוסאי אבו סנינה" שגר בשכנות למשיב 1 "ושהם חברים ומכירים טוב" (עמ' 4 להודעה).

9. אלה ראיות אודות שיחה שהסוכן שמע בעצמו, תוך זיהוי המשיב 2, מה שעונה לטענת ההגנה לפיה לא ברור כיצד הסוכן ידע את שמו של המשיב. השיחה מעידה על מעורבות ישירה של המשיב 2 בעיצוב עסקת הנשק.

10. טענות ההגנה בדבר העדר תיעוד המפגש (נתון שהסוכן אישר - הודעה מיום 4.8.25 בעמ' 5) היא, בפועל, טענה כנגד מהימנות דבריו של הסוכן. שכן, נרמזת בה טענה לפיה הסוכן בדה את הדברים ומכאן העדר התיעוד.

אלא, שסוגיית המהימנות איננה נבחנת, ככלל בשלב הראיות לכאורה. אין לפני טעם הולם לסטות מכך, מה עוד שבהודעות הסוכן אינדיקציות התומכות במהימנות וסותרות מגמה להפללה בכזב ובידוי ראיות כנטען בידי ההגנה.

למשל, לגבי מי שהביא את האקדח לעסקה עצמה, סיפר הסוכן כי ראה את פניו אך לא הצליח לזהות את תווייהם בשל החשיכה (הודעה מיום 4.8.25 עמ' 8). לו ביקש להפליל בכזב מי מהמשיבים, יכול היה לטעון שדובר במי מהם.

11. הסוכן מסר שביום 6.7.25 שוחח עם המשיב 1 שסיפר ש"הם מחכים לנו מחר" וקבע עמו לשעה 14:00 בבית חנינא. כך בהודעה מיום 8.7.25. בהודעה מיום 4.8.25 אמר כי ביקש מהמשיב 1 לבדוק "עם חברו" המשיב 2 שהאקדח עוד ברשותו "ושיריד אותו במחיר". בחלוף רבע שעה המשיב 1 חזר אליו "ואמר שהוא דיבר עם החברים שלו ואמר לי שהאקדח עדיין אצל חברו וסגר איתם מחיר 35000 שקלים" (עמ' 5 להודעה).

טענת ההגנה כי שמו של המשיב 2 לא נשמע בתמליל השיחות בין הסוכן למשיב 1 מאותו מועד ("תמלול שיחות רץ 32" מיום 9.7.25) היא נכונה, אך אין בה לסתור את דברי הסוכן: הלה לא טען שהשם עלה במפורש אלא כי ביקש עם המשיב 1 לשוחח עם המשיב 2, וזאת לאחר שהסוכן סיפר בהודעה כי ה"כתובת" מול נרקמה העסקה עד לשלב זה היו המשיב 1 והמשיב 2. זאת ועוד, בתמליל השיחות נשמעים תכנים זהים לאלה שתוארו בידי הסוכן בהודעתו, לרבות בקשה להפחתה במחיר וכי המשיב 1 שוחח עם "האנשים" שלו. איני סבור שמדובר בסתירה, וודאי שלא כזו שבמהות.

12. הסוכן הוסיף ותיאר את יום עריכת העסקה, 7.7.25. הוא סיפר שהתקשר למשיב 1 שאמר לו "שזה יתאחר לשעה 18:00 כי הוא עובד וגם הבחור השני ומסיימים בשעה הזו". הסוכן ביקש מהמשיב "שיעלה אותו לשיחת ועידה" והמשיב 1 ערך שיחת ועידה בהשתתפות המשיב 3 (עמ' 1 להודעה מיום 8.7.25).

הנתון האחרון נתמך במספר הטלפון של בן השיח אותו שמסר הסוכן בהודעתו, המסתיים בספרות 932 ושייך למשיב 3. מספר זה מופיע גם בתצלום מסך של שיחת הוועידה שערך הסוכן ואשר הוצג בפניי (באמצעות המחשב, שכן עותק הנייר שבתיק קטוע ולא ניתן לראות את אחד המספרים שהשתתפו).

טענות ההגנה כנגד אותנטיות צילום המסך ובדבר האפשרות לזהות את שיחת הוועידה בפלט שהתקבל מפריקת הטלפון הנייד הן טענות שאינן מתאימות לשלב זה, של ראיות-לכאורה. שכן, במהות הן תוקפות את מהימנות דברי הסוכן בנושא קיום שיחת הוועידה, ואף מייחסות לו בידוי של ראייה.

13. הסוכן תיאר שהשיחה נקטעה מיד לאחר תחילתה, והמשיב 1 הסביר לו שבעל האקדח לא רוצה לדבר בטלפון אלא רק עמו. אז, הוסיף הסוכן, שאל את המשיב 1 לשמו של בעל האקדח, ונענה "רשד סקאפי" - הוא המשיב 3 (עמ' 2 להודעת הסוכן מיום 8.7.25). כאמור, טענה זו נתמכת במספר הטלפון שנדון לעיל.

14. הסוכן הוסיף ותיאר את הגעתו לפגוש במשיב 1 ונסיעתם המשותפת לבית חנינא, וכיצד בדרך המשיב 1 התקשר "גם לקוסאי שהוא דיבר איתו בפעם האחרונה שנפגשנו", שאמר למשיב 1 להתקשר למשיב 3 "ושהוא מחכה לנו בבית חנינא עם האקדח ואבו סווי דיבר איתו מהדרך ואמר לו שאנחנו בדרך אליו" (שם). יצוין שההתייחסות למיקומו של המשיב 3 באמירה המצוטטת לעיל הולמת איכונים שאינם במחלוקת, לפיהם המשיב 3 שהה בבית חנינא במועד העסקה, הגם שלא ביצע בפועל את המסירה במסגרת העסקה.

15. גם בהודעה מיום 4.8.25 תיאר הסוכן את הנסיעה המשותפת ביום העסקה, וכיצד המשיב 1 התקשר למשיב 2 - ששמו הופיע על צג הטלפון של הסוכן (עמ' 8 להודעה). עוד סיפר כיצד המשיב 1 התקשר "למישהו בשם רשד אמר לי שהוא בעל האקדח", אמר לסוכן שקיבל את מספרו של "רשד" מן המשיב 2, ושמע מהמשיב 3 "חכו 10 דקות יגיע אליכם מישהו עם החפץ כלומר האקדח" (עמ' 6). ראו המשך התיאור שם של מהלך ההמתנה לעסקה והמשך שיחות עם המשיב 3). הסוכן חזר וציין כי המשיב 1 סיפר לו שכן שיחו בטלפון הוא רשד סקאפי שהוא בעל האקדח וגר בבית חנינא, ביצע אליו מספר שיחות וחזר והשתמש בשם הפרטי "רשד" (הודעה מיום 4.8.25 עמ' 8).

תיאורים אלה של הסוכן נתמכים בתמליל הקלטה ממצלמת הגוף שלו, שפעלה לאורך ההגעה לעסקה, הנסיעה המשותפת וביצוע העסקה ("מזכר תמלול שיחות על גוף רץ 32"). אפנה לאזכורים החוזרים בתמליל של שמותיהם של המשיבים 2 ו-3, כפי שעלו בשיח בין הסוכן למי שסבבו אותו ובשיחות טלפון שערכו ואשר נקלטו בתיעוד.

למשל, בתחילת ההקלטה בולטת סיטואציה בה הסוכן והמשיב 1 התעצבנו על שהעסקה מתעכבת, שכן מוסר האקדח בושש להגיע. המשיב 1 נשמע אומר "אני אזין רשד, אזין קוסאי [...]" (עמ' 3 לתמליל). הסוכן ביקשו להתקשר ונקלטה שיחה בין המשיב 1 לאדם שהמשיב 1 כינה "דוד", בה אמר המשיב 1 "יצאתי, הבאתי כסף, דיברתי עם רשד לפני יומיים, סגרתי והבאתי את האדם איתי", ביקש מבן שיחו להפחית במחיר וסורב (שם). בהמשך המשיב 1 נשמע אומר "אני מדבר עם רשד עכשיו" ומחייג למשיב 3 תוך נקיבה בשמו ונזיפה בו "אני והבן אדם ממתינים לו... רשד זה

לא מתאים כך, תוריד לי 3000 מהמחיר...". "רשאד", במענה, ביקשו לדחות את העסקה למחרת היום וסורב. בשיחה נוספת סיפר המשיב 1 ל"דוד" כי "דיברתי עם רשאד עכשיו" (עמ' 4) ושיחה נוספת עם האחרון ("רשאד איפה אתה, תצא אתה אני לא יכול להמתין... עשיתי לו בושה עם הבן אדם" (עמ' 5). בדומה נקלטה שיחה נוספת שבה מופיע שמו של המשיב 2 ולא הכינוי "דוד" ("כן קוסאי, ממתין לו תכף אני עולה, משעה שתיים ממתין הגבר של רשאד אדבר איתך, תבדוק איפה הוא"). בסמוך נשמע ביצוע העסקה כולל ספירת הכסף (עמ' 6).

16. עוד הוצגו שיחות שנקלטו בהאזנות סתר: שיחה 107 בוצעה סמוך לפני העסקה, ונשמע בה המשיב 1 משוחח עם המשיב 2 ושואל אותו אם הוא "נמצא עם רשאד", אומר "שהם מוכנים עכשיו, שבנ"א יבוא לקחת (?)". ומבקש שרשאד "יחייג אליו בווטסאפ". בנוסף, סמוך לאחר העסקה נקלטו מספר שיחות בין המשיב 1 למשיב 2, ובהן התייחסויות לסכומי העסקה, לעיכוב שחל בביצועה ולדרישה הנזכרת לעיל להפחתה במחיר עקב כך (למשל: "מוחמד אומר שהיה צריך לתת לו 32-33 אבל נתן לו 35 מלא. קוצי אומר שהוא חיכה לו, למה לתת לו 32?" - שיחה 112).

17. כל אלה עולים כדי קיומן של ראיות לכאורה. הם מוכיחים לכאורה מעורבות פעילה של המשיבים 2 ו-3 במהלכי סיכום העסקה, ובהמשך הוצאתה לפועל. עיקר הטענות-שמנגד הן במהותן טענות למהימנות תיאורי הסוכן, ונוכח הראיות התומכות שצינתי לעיל אין מקום לחרוג מהכלל לעניין בחינת טענות מהסוג האמור בשלב זה של ההליך.

אמנם, הראיות לא מצביעות על המשיבים כמי שמסרו בפועל את האקדח לסוכן או קיבלו מידיו את התמורה. ועם זאת, השיחות שתוארו בהודעת הסוכן או נקלטו מעלות תפקיד של המשיבים בנושאים מהותיים מאוד לעסקת הנשק: הם היוו כתובת למו"מ אודות התמורה, וכן לשיחות במהלך ביצוע העסקה לרבות בטרונות של המשיב 1 והסוכן אודות העיכובים שחלו. המשיב 3 גם הוצג בידי האחרון בפני הסוכן כבעל הנשק, וסמוך לעסקה ניהל שיחות התומכות בכך.

יצוין שבחקירותיהם המשיבים לא סיפקו הסברים הולמים לראיות אלה. תשובותיהם נשאו אופי של הכחשה גורפת והרחקה מופרזת: בכלל זה, המשיב 2 הכחיש את הקשר הטלפוני עם המשיב 1 ואף כי הוא הדובר בשיחות עם המשיב 1 שנקלטו כאמור (למשל בהודעות מיום 31.7.25, 21.7.25, או 15.7.25 בעמ' 13). המשיב 3 התנהל באופן דומה, בתשובות חוזרות לפיהן הוא אינו יודע להשיב, בהכחשה במילים ספורות של שאלות (למשל בהודעה מיום 31.7.25) או בשמירה על זכות השתיקה (הודעה מיום 27.7.25).

18. ישנו אפוא פוטנציאל של ממש להוכחה בהליך העיקרי, כי המשיבים ביצעו בצוותא את עסקת הנשק, כנטען בידי המאשימה, ומכאן העבירות המיוחסות להם. לא מצאי בסיס לטענה בדבר ראיות לפטור עקב חרטה, שאף סותרת את יתר טענות ההגנה (בדבר היעדר מעורבות בעסקה). עוד לא מצאתי שטענות בדבר קבלת מלוא המידע הנוגע להאזנות הסתר מסייעות להגנה בשלב זה, משלא הוצג כיצד יהא בחומרים אלה לסייע במובן המחלוקת הנזכרת לעיל ונוכח הסברי המבקשת לפיהם ההליך מצוי בשלב של הכנת תעודת חיסיון והתחייבותה שהחומר המותר בגילוי יועבר בסיום שלבים אלה.

הכרעה

19. אני קובע קיומן של ראיות לכאורה בעניינם של המשיבים 2-3. בהינתן קיימות עילות מעצר לרבות מסוכנות, ועל כן אני מורה על המשך מעצרם של המשיבים 2 ו-3 עד להחלטה אחרת.
20. בהתאם לבקשת ההגנה, המשך הטיפול בבקשה יבוצע בדיון שנקבע לצורך זה.
21. המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.
- חומר הראיות הועבר למזכירות, ואבקש להחזירו לפרקליטות.

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ה, 21 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.